

Bogár László: Levél az ukrán néphez

2025 július 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Két Magyarország fog összecsapni a jöv? évi választásokon, és egy nyílt levél ennek az összecsapásnak a látványos nyitánya.

Ismert közéleti személyiségek egy csoportja nyílt levelet intézett az ukrán néphez, de, mint az általában lenni

szokott, az igazi „címzett” nem az, akit formálisan megneveznek. Azaz: esetünkben nem az ukrán nép, hanem Orbán Viktor és rendszere. (Csak zárójelben jegyzem meg, hogy a valóságos ukrán népr?l senki nem tud semmit, nem is tudhat, mert ez a legszigorúbb embargó alatt áll. Csupán sejteni lehet, hogy felfoghatatlan nyomorúságban és kiszolgáltatottságban vegetál az az alig több, mint húszmillió, saját történelméb?l kilökött rés-lakó „bennszülött”, aki, mint abszolút vesztes, nem tudott elmenekülni és kényszer?en maradt abban az országban, ahol a „függetlenség” kikiáltásakor, 1991-ben még több, mint ötvenmillió ember lakott.)

A nyílt levél írói egy, a globális média valóságipari m?vei által megkonstruált fantomképhez intézték üzenetüket (legalábbis látszólag), ami a világszabadság szent ügyét önzetlen áldozatvállalásával híven szolgáló h?sies ukrán népet ábrázolja, és ami persze soha nem volt, ma még kevésbé van és lenni meg aztán pláne nem lesz.

Ám ennek nincs jelent?sége, mert a levél Orbán Viktorhoz szól, és azt próbálja bizonyítani, hogy Orbán Viktor és rendszere viszont a h?sies ukrán néppel szemben a világszabadság és azon belül is az 1956-tal azonosítható magyar szabadság árulója.

Ezt az is visszaigazolta, hogy Orbán Viktor, átérezve, hogy ? az igazi címzett, válaszolt is erre a levélre, amely válasz drámai módon érzékelteti azt a „satuhelyzetet”, amelyben vagyunk. Válaszadását f?ként azzal indokolja, hogy a levél aláírói között vannak olyanok, akikkel együtt küzdött a nyolcvanas évek során a szabadságért, és személy szerint sajnálja, hogy ez a bajtársi szövetség mára megkopott.

Ez a felszín. És akkor most vegyük szemügyre a történetnek e lejátszás-technikai felszín alatt meghúzódó rétegeit. Az ma már mindenki számára világos, hogy ez a háború nem Ukrajna és Oroszország között zajlik (szemben azzal, amit a levél írói feltételeznek, vagy legalábbis úgy tesznek, mintha elhinnék ezt), hanem az amerikai világbirodalom kiprovokált háborúja Oroszország ellen, amit?l azt remélte, hogy ezzel megdönti az orosz rendszert és egy, az ország roppant er?forrásait készségesen kiszolgáltató kollaboráns uralmi struktúrát illeszt a helyére, kissé tehermentesítve ezzel az egyre mélyebb adósságcsapdában verg?d? birodalmat.

A szerencsétlen ukrán nép pedig nem a világszabadságot védi, hanem saját cinikus elitjei küldik vágóhídra, azért, hogy ezáltal nyíljon meg az út Oroszország amerikai birodalom általi kifosztása el?tt.

Ezt amúgy feltehet?leg a levél írói is pontosan tudják, de ennek azért nincs semmilyen jelent?sége, mert az ? valódi céljuk az, hogy jelezzék, hogy (mint ?k maguk írják) „létezik egy másik Magyarország is” (ezek ?k) akik ugyanolyan készséges cinikus, gátlástalan kollaboránsok szeretnének lenni, mint az imént említett ukrán elitek, és ebbéli törekvésük legf?bb strukturális akadálya Orbán Viktor és rendszere.

És valóban: két Magyarország fog összecsapni a jöv? évi választásokon, és ez a levél ennek az összecsapásnak a látványos nyitánya. Az már elég régóta evidencia, hogy a Fidesz nem párt, hanem egy sikeres nemzeti nagykoalíciós kísérlet, amelyr?l a világ nem létez? urai most már világosan látják, hogy csak egy ehhez hasonló ellen-szervez?déssel vagyis egy hamis nemzeti nagykoalíció létrehozásával dönthet? meg. Az aláírók ezt a hamis nemzeti nagykoalíciót jelképezik, hisz van köztük miniszter az Antallkorszakból (mindjárt kett? is) és az els? Orbán kormányból, képvisel?k az 1990-ben megalakuló MDF-frakcióból, de persze a legfontosabb „elem” az ?s-SZDSZ, akiket a Orbán Viktor kényszer?en „szabadság-harcostársainak” nevezett.

S talán ez az egész kérdés legkényesebb része: nevezetesen, hogy valóban „szabadságharc” volt-e a rendszerváltást közvetlenül megel?z? id?, és ami ennél is kényesebb kérdés, amit a levélírók kíméletlenül ki is használnak: szabadságharc volt-e maga 1956, vagy legalábbis „úgy” volt-e szabadságharc, ahogy ?k kíméletlen véleményterrorral ma is értelmezik.

Törekvésük logikus és érthet?, ha sikerül a jöv? évi választást úgy tematizálni, hogy a magyar szabadság h?séges védelmez?i (ezek a levél aláírói) illetve e szabadság elárulói (ez Orbán Viktor és rendszere) csap össze, és sikerül a vesztes többséggel elhitetni, hogy történelmileg kódolt vesztes létükre az egyetlen megoldás az Orbán Viktor által szimbolizált rendszer megdöntése, akkor az akár valóban romba döntheti ezt az els?, és eddig egyetlen sikeres nemzeti nagykoalíciós kísérletet.

Az igazán rossz hír az, és ez Orbán Viktor reakcióján is érz?dik, hogy a dolgok „nevén nevezése” elkerülhetetlenné teszi az egész rendszerváltást megel?z? konfliktusnyaláb „szabadságharcként” való értelmezésének, s?t az abszolút tabuként létez? 1956 szabadságharc-értelmezésének felülvizsgálatát is. Megtapasztalhattuk, hogy Orbán Balázs csak egy árnyalatnyi eltérése is 1956 máig is abszolút uralkodó (hamis) liberális értelmezését?l óriási felháborodást váltott ki, annyira, hogy még Orbán Viktor is kénytelen volt

elhatárolódni politikai igazgatója megnyilatkozásától, holott ezt a „tesztet” nagy valószín?séggel (és helyesen!) ? maga kezdeményezhette.

Pedig, ha csupán arra gondolunk, hogy Csurka István és Gyurcsány Ferenc is abszolút és kizárólag ugyanazt a liberális hamis értelmezési keretbe ágyazott egyenszöveget mondhatta el minden október 23-án, akkor pusztán logikai alapon is belátható ennek tarthatatlansága. Szóval izgalmas év áll el?ttünk.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Ajánló